

ביאורי מילים נז: - נט:

נפלה לגינה – נז:

לימא	לומר
לטעמיה	לטעמו, לשיטתו
אמרי	אומרים
הכי השתא	כך עכשיו
האם הדברים שווים?		
אימור	אמור
דאמר	שאמר
התם	שם
היכא	היכן
דאיתזקא	שנזקה
דמצי	שיכול
אי"ל-אמר ליה	אמר לו
מריה	בעל
דפירי	של הפירות
משלמנא	משלם אותה (הנזק)
לאזוקי	להזיק
אחריני	אחרים
דפטירה	שפטורה
לשלומי	מלשלם
מי אמר	האם אמר

נח.

לא מבעיא קאמר...	לא צריך לומר	
אימא	אמור
נמי	גם
הכי נמי	כך גם
האי	זה
לאו	לא
אי נמי	או גם כן
לית	אין
ליה	לו
פסידא	הפסד
אית	יש
היכי	איך

מ"ד – מאן דאמר . מי שאומר
דא"ל – דאמר ליה שאמר לו
איבעי לך היית צריך
עבורי להעביר
חדא חדא אחד אחד
לא שנו לא שנינו
אפי' אפילו
א"ר אמר רב
לא תימא אל תאמר
אע"פ אף על פי
מ"ט – מאי טעמא – מה הטעם
דילפא שלמדה
אימת זמן
דמשתמטא שמשטמת
להתם לשם
רהטא רצה

רש"י

דקתני שהוא שונה
קאמר הוא אמר
ופרכינן ואנו מקשים
בשור שנגח את הפרה – פרק חמישי במסכת ב"ק
בע"ה בעל הבית
דהוה שהיה

נח.

מיהא מכל מקום
אע"ג אף על גב
דהא שהרי
דאפי' שאפילו
הזיקא הזק
הואי היתה
דעבד שעשה
ומידי ודבר
לשקול לקחת
קמ"ל – קא משמע לן – הוא משמיע לנו
מרה"ר מרשות הרבים
דאונסא שזה אונס
סלקא אדעתיא עולה על דעתו

דהשתא שעכשיו
לא סגי לא מספיק

ירדה כדרכה - נח.

בעי צריך
אליבא לשיטת, לפי
לא תבעי לך לא יקשה לך
כי תבעי לך כשיקשה לך
מאי מה (הוא) (הדין)
מי אמרינן האם אנו אומרים
דלמא שמא, אולי
הכא כאן
דקא חזי שהוא ראה
דקריבה לה שקרובה היא
למילד ללדת
איבעי ליה היה צריך
לנטורה לשמור אותה
ולאסטמוריה וליזהר
בגוה בה
תיקו תשבי יתרץ קושיות ובעיות

אליעזר זעירא – נט:

זעירא הקטן
הוה היה
סיים נועל
מסאני נעלים
אוכמי שחורות
וקאי ועומד
בשוקא בשוק
דנהרדעא של נהרדעא
אשכחוהו מצאו אותו
דבי של בית
ריש גלותא ראש הגולה
וא"ל ואמרו ליה
מאי שנא מה נשתנה
הני אלו
דקא מאבילנא שאני מתאבל
אירושלים על ירושלים

את אתה
חשיבת חשוב
לאתאבולי להתאבל
סבור חשוב
יוהרא גאוה
אתיוה הביאו אותו
וחבשוה ואסרו אותו
גברא איש, אדם
רבה גדול
אנא אני
מנא מנין
ידעינן אנו יודעים
אתון אתם
בעו תשאלו
מינאי ממני
מילתא דבר
איבעי אשאל
מינייכו ממכם
מאן מי
דקץ שקוצץ, שחותך
כופרא תמרים שלא בשלו
הוו היו
דמי מחיר
שקל לקח
מיניה ממנו
אימא לן אמר לנו
כוותיק כמותך
שדרו שלחו
קמיה לפניו
שפיר יפה
לכו לכם
ושבקהו והניחו אותו

ר"ש אומר – נט:

רחמנא התורה
ה"מ – הני מילי מילים הללו
בעינייהו כמות שהוא
שלומי לשלם
כר"מ כרב מאיר
הלכתא הלכה
כר"ש כרבי שמעון

המגדיש – נט:

לימא לומר
דאי שאם
האמר – הא אמר .. הרי אמר
נטר בי דרי שומר בית הגרנות
עסקינן אנו עוסקים
עייל וגדוש הכנס וגדוש
עייל ואנטר הכנס ואשמור
לך עבורך

השולח את הבערה

ר"ל ריש לקיש
משמיה משמו
צבתא אחיזת
דחרש של החרש
גוּוּזא קוצים

ס.

סלתא עצים דקים
שרגא נר
דידיה שלו

רש"י

קמא ראשון

ביאורי מילים ס.

השולח את הבערה ס.

צריכי צריכים
ה"א הוה אמינא .. הייתי אומר
דשכיח שמצוי
גבייהו גביו, אצלו
דפשע שפשע
להו להם
נפקא יצאה
מיבעי צריך
אידי בשביל
לאתויי להביא, לרבות
נירו שדהו החרוש
הנך אלו
אחרינא אחר
ארי"ש אמר רב שמעון

רש"י

מזדהרין נזהרים
הלכך הואיל וכך
איכא יש
למימר לומר
פלוגתא מחלוקת
פירקא פרק (גמרא)
קרא פסוק
בהדיא בפרוש
אתרבי נתרבה

שלח ביד פקח- ס.

ר"נ רב נחמן

לבתה הרוח

ת"ר תנו רבנן
אמאי למה
ליהוי יהי
במאי במה
דצמרה צמורי חמס חממה (נשיבה
חמה)
גרמא גרימה
בעלמא בעולם (בסתם)

רש"י

דלא שלא
אהני הועיל
איהו הוא
איכוין התכוון
דניחא שנח

תאני רב יוסף ס.

תאני – שונה
כולי האי – כל זה
טיבותא – טובה

לעולם – ס:

בליליא – בלילה
ביממא – ביום
תא שמע – בא נשמע
דליכא – שאין
אימה – פחד
מגואי – מבפנים
כי נפיק – כאשר יוצא
יתיב – יושב
ביני – בין
אינשי – האנשים
בצוותא – בחברת
בעלמא – בעולם
טפי – יותר
מעלי – טוב, מעולה

רש"י

לישנא – לשון
מעליא – מעולה

בעידן ריתחא

בעידן – בשעת
ריתחא – כעס
סכר – סגר
כוי – חלונות
דכתיי – דכתיב
ת"ר רעב בעיר

רש"י

וסיפיה – וסופו

ת"ר דבר בעיר

דיהיבא – שניתן

רשותא – רשות

מסגי – מהלך

להדיא – בגלוי

מחבי – חבויי – חבא מתחבא

קרו ביה – קוראים בו

דרדקי – תינוקות

מצלו – מתפללים

דלית בהו – שאין בהם

רש"י

דעבדו – שעושים

יתיב רב אמי

דר' – דרב

נפחא – הנפח

מר – רב

שמעתתא – שמועות (הלכות של אמוראים)

אגדתא – אגדה

שביק – עזב

דשויה – ששוח

לתרוייכו – לשניכם

רש"י

דאיהו – שהוא

גופיה – עצמו

עביד – עשה

ונפקא מיניה – ויוצאת ממנו

בד' דברים – בארבעה דברים
(צער, ריפוי, שבת, בשת)
כדאמרינן – כמו שאמרנו
בפ"ב – בפרק שני